

[Hendriksen.]

Spørgsmaal. Jeg ved, at Grønlandsudvalgets Medlemmer er besjælede af et oprigtigt Ønske om at gøre et Arbejde, der kan gavne Grønland og Grønlænderne. Udvalget gør ogsaa inden for sit Omraade et særdeles fortjenstfuldt Arbejde, men man løber alt for hyppigt Panden mod en Mur. Jeg skal her nøjes med — men det maa ogsaa være tilstrækkeligt — at henvise til Medlemmernes egne Udtalelser, og det drejer sig ikke om Udtalelser alene fra mine Partifæller. Hvis denne Sag, som har baade den højtærede Statsministers og min Interesse og sikkert ogsaa samtlige det høje Tings Medlemmers Interesse, skal løses paa en tilfredsstillende Maade, mener jeg derfor, det vil være nødvendigt at løse den paa en bred Basis og paa en bredere Basis, end Grønlandsudvalget har Mulighed for. Det er med Henblik herpaa, vi har foreslaaet, at der skulde nedsættes en saadan Kommission.

Offentligheden ved meget lidt og faar meget lidt at vide om Grønland, sagde jeg i min Forelæggelsestale, og den højtærede Statsminister gik paa Grundlag af disse Udtalelser nærmere ind paa Spørgsmaalet og hævdede, at Offentligheden havde Lejlighed til at blive gjort bekendt med Grønland. Ja, den Lejlighed er i hvert Fald ikke blevet udnyttet, og jeg tror, Grunden hertil er den, at man ikke har ladet Offentligheden tilflyde de Oplysninger, som Offentligheden havde Krav paa, paa en saadan Maade, at de blev bragt videre til den store, jævne danske Befolkning, der ikke ved ret meget om Grønland, men ønsker at vide meget om Landet.

Kan en Kommissionsbetænkning paaregne Offentlighedens Interesse? — spurgte den højtærede Statsminister. Dertil vil jeg svare et ubetinget Ja. Hvis Kommissionsbetænkningen fremtræder paa en saadan Maade, at den kan vække Offentlighedens Interesse, kan den ogsaa paaregne Offentlighedens Interesse. Man ønsker fra alle Sider inden for vort Land i højere Grad nu end paa noget Tidspunkt Oplysning om Grønland og grønlandske Spørgsmaal. Der er Interesse for Grønland, en Interesse, som — deri er jeg ganske enig med den højtærede Statsminister — tit giver sig barokke Udslag, men Interessen er der, og jeg synes, det er naturligt og rimeligt at bygge paa den Interesse.

Den højtærede Statsminister manede i Forbindelse med Spørgsmaalet om de mineralogiske Undersøgelser til Forsigtighed. Jeg er ganske enig med den højtærede Stats-

minister heri. Jeg forstaaer særdeles vel, at der paa dette Omraade, der i Virkeligheden praktisk talt er uundersøgt, udkræves Forsigtighed, men een Ting er ogsaa sikker, og det er, at der maa skabes Klarhed paa dette Omraade, og fordi man for mange Aar siden ikke mente gennem de Undersøgelser, der dengang fandt Sted, at kunne fastslaa, at der var Værdier til Stede i Grønland, bør man ikke nu undlade at foretage saadanne Undersøgelser, saa meget mindre som man nu i højere Grad, end Tilfældet var i gamle Dage, er i Stand til at foretage Undersøgelserne paa betryggende Maade. Det synes ogsaa, som om der nu er kommet lidt Gang i disse Undersøgelser. Siden jeg havde den Ære paa mit Partis Vegne at forelægge Lovforslaget for det høje Ting, har Direktør Daugaard-Jensen og Dr. Lauge Koch været ude at rejse. Jeg er naturligvis ganske klar over, at denne Rejse ikke er foranlediget ved min Forelæggelsestale, jeg lider ikke af Storhedsvanvid, men det faktiske Forhold er, at nogle Dage efter at Forelæggelsestalen var holdt, rejste de Herrer, og de er nu kommet tilbage. Det er ganske interessant at se af et Interview, som „Nationaltidende“ den 5. November har haft med Direktør Daugaard-Jensen, at Direktør Daugaard-Jensens Vurdering af Forholdene i Grønland i Virkeligheden falder nøje sammen med den Vurdering, jeg gjorde mig til Talsmand for i min Forelæggelsestale, nemlig den, at man overhovedet ikke kan vurdere Forholdene i Øjeblikket. Direktør Daugaard-Jensen siger:

„Vi har fundet alle mulige Metaller, men blot ikke i saadanne Mængder, at der har været Basis for de store Fremstød. At tale om Grønlands uendelige Rigdomme, som nogle ynder, er lige saa vildt, som det vilde være at benægte, at der muligvis findes store Værdier deroppe. Vi ved intet, men vi fortsætter den slidsomme, metodiske Undersøgelse af hele Landet, det er den sikreste Vej at gaa.“

Det glæder mig, at man er kommet ind paa at foretage saadanne Undersøgelser, og jeg haaber, det bliver tilbunds-gaaende Undersøgelser, mere effektive Undersøgelser end de Undersøgelser, der hidtil har fundet Sted. De foreløbige Undersøgelser af Grønland, der har været foretaget Tid efter anden, har været meget sporadiske. Ingeniør I. O. G. Petersen foretog Undersøgelser i 1931 og følgende Aar, og Resultatet var det store Marmorleje, der er saa gunstigt beliggende, ogsaa hvad Udskibningen angaar, at der kunde iværk-